

РЕШЕНИЕ

№ 190

гр. Враца, 21.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА, II-РИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на тринадесети септември през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Евгения Г. Симеонова

Членове: Калин Тр. Тодоров
Борис К. Динев

при участието на секретаря Миглена Н. Костадинова
като разгледа докладваното от Евгения Г. Симеонова Въззивно гражданско
дело № 20231400500233 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.258 и сл.ГПК.

Образувано е по *въззивна жалба вх.№ 3339/11.04.2023 г.* на А. А. А. от
гр.Лом, обл.Монтана против Решение № 63/12.03.2023 г. по гр.д.№ 761/2022
г. по описа на Районен съд-Козлодуй, с което са отхвърлени предявените от
въззивника против "АЕЦ Козлодуй" ЕАД, гр.Козлодуй искове с правно
основание чл.344, ал.1, т.1, т.2 и т.3 КТ и е осъден да заплати деловодни
разноски.

В жалбата се поддържа, че решението е неправилно и
незаконосъобразно, тъй като е постановено в нарушение на материалния
закон. Посочва се, че съгласно разпоредбата на чл.325, т.9 КТ прекратяване на
трудовия договор не се допуска, ако в предприятието има друга работа,
подходяща за здравословното състояние на работника или служителя и той е
съгласен да я заеме. Навеждат се доводи, че в ответното дружество има
Списък на работните места и длъжности определени за заемането от лица с
намалена работоспособност в "АЕЦ Козлодуй" ЕАД за 2022 г., съставен на
основание чл.315 КТ и чл.2 от Наредбата за трудоустрояването и в
съответствие с Наредба РД-07-1 от 02.02.2012 г. Твърди се, че в този списък
се съдържат общо 216 позиции, на част от които са назначени хора, които
нямат решение на ТЕЛК и не са трудоустроени, т.е. не отговарят на
изискванията за заемане на такива длъжности. Развиват се съображения, че
спрямо такива лица разпоредбата на чл.326, ал.1, т.6 КТ предвижда
прекратяване на трудовия договор, когато се яви кандидат, който има правото

да заеме длъжността. Според изложеното в жалбата, постановеният от районния съд отказ да уважи искането на ищеца за назначаването на експертиза, която да установи колко от назначените лица не отговарят на изискването за заемане на такава длъжност, е довело до неизясняване на делото от фактическа страна, вследствие на което не може да бъде обоснован и правен извод дали работодателят е изпълнил задължението си да предложи на ищеца друга работа, подходяща за здравословното му състояние.

Навеждат се и доводи, че ответникът не е изискал от ТЕЛК сведения какъв вид работа би могъл да изпълнява с оглед влошеното си здравословно състояние.

Въззивникът счита за неправилно издаденото ЕР на ТЕЛК № 90326/05.04.2022 г. и твърди, че от по-късно направените му изследвания в УМБАЛ "Св.Иван Рилски" ЕАД-София е установено, че не е прекарал мозъчен инсулт и всички показания на мозъка му са в норма. Твърди също, че няма проблеми със слуха, както се твърди в медицинската експертиза, направена от д-р С..

Моли да бъде отменено обжалваното първоинстанционно решение и да бъдат уважени предявените от него искове за отмяна на Заповед № 90/03.06.2022 г. като незаконосъобразна, за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност "****" и за заплащане на обезщетение за периода, през който е останал без работа поради уволнението в размер на 4 007,45 лв., ведно със законната лихва до окончателното му изплащане. Претендира присъждане на разноски за двете съдебни инстанции.

В срока по чл.263, ал.1 ГПК е постъпил *отговор вх.№ 4057/15.05.2023 г.* от "АЕЦ Козлодуй" ЕАД, в който се изразява становище за недопустимост и неоснователност на подадената жалба.

Навеждат се доводи, че въззивната жалба е подадена извън установения в закона двуседмичен срок за обжалване.

В условията на евентуалност се поддържа, че жалбата е неоснователна, а обжалваното решение е правилно и постановено в съответствие с изискванията на материалния и процесуалния закон. Въззиваемият счита, че са налице посочените в разпоредбата на чл.325, ал.1, т.9 КТ предпоставки за прекратяване на трудовото правоотношение, а именно – невъзможност на работника да изпълнява възложената му работа поради болест или по здравни противопоказания и липсата на друга подходяща работа с оглед здравословното му състояние. Навежда доводи, че с влязло в сила ЕР на ТЕЛК № 90326/064/05.04.2022 г. е определена 50% ТНР на ищеца, като изрично е посочено, че лицето не може да работи като ***, с оглед на което твърденията на въззивника, че експертното решение е неправилно, са неоснователни. Развива и съображения, че е изготвил на основание чл.315 КТ и чл.2 от Наредбата за трудоустройство и в съответствие с Наредба РД-07-1/02.02.2012 г. Списък на работните места и длъжности за заемане от лица с намалена работоспособност в "АЕЦ Козлодуй" ЕАД, но всички длъжности, предвидени за трудоустроени лица и отговарящи на образованието и квалификацията на ищеца и определените му противопоказни условия на труд са били заети към датата на прекратяване на трудовото му правоотношение. Въззиваемият изтъква, че съгласно ЕР на ТЕЛК въззивникът не може да полага нощен труд, а съгласно Заключение за медицинска пригодност на НЦРРЗ не може да работи в среда с йонизиращи лъчения. Посочва, че за работодателя в подобни

случаи няма задължение да открива други работни места, както и да извършва трансформация и преназначения на заети щатни бройки за допълнително създаване на подходяща за здравното състояние работа на трудоустроения работник.

В отговора се поддържа, че с направеното от ответника искане за допускане на експертиза с вещо лице, притежаващо специални познания в областта на управление на човешките ресурси, е доказана добросъвестността на работодателя и спазването на законовите изисквания при прекратяване на трудовото правоотношение.

Въззиваемият моли да бъде оставена без уважение въззивната жалба и да бъде потвърдено обжалваното решение като правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на направените деловодни разноски.

По отношение допустимостта на подадената въззивна жалба е налице произнасяне с Определение № 1864/1907.2023 г. по в.ч.гр.д.№ 1822/2023 г. по описа на Апелативен съд-София.

За да се произнесе по основателността на жалбата, настоящият съдебен състав взе предвид следното:

Районен съд-Козлодуй е сезиран с искова молба на А. А. А., с която против „АЕЦ КОЗЛОДУЙ” ЕАД са предявени следните обективно съединени искове:

- иск с правно основание чл.344, ал.1, т.1 КТ - за признаване за незаконно уволнението и отмяна на Заповед № 90 /03.06.2022г., с която на основание чл.325, т.9 от КТ е прекратено трудовото правоотношение на ищеца;

- иск с правно основание чл.344, ал.1, т.2 КТ - за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност "****", група „Поддръжка и развитие на материалната база", „Дом на енергетика", Управление „Администрация и контрол" на "АЕЦ Козлодуй" ЕАД;

- иск с правно основание чл. 344, ал.1, т. 3 КТ - за заплащане на обезщетение за времето, през който е останал без работа поради уволнението за периода от 04.06.2022г. до 06.07.2022г. в размер на 4 007.45 лева (тази искова претенция е конкретизирана с молба на ищеца от 15.07.2022 г).

Ищецът твърди, че съгласно трудов договор № ***/19.10.2017 г. е назначен на работа в ответното дружество на длъжност "****". Посочва, че тъй като се разболял през м. март на 2022г. и се наложило лечението му в МБАЛ "Св.Николай Чудотворец", гр.Лом, се наложило да се освидетелствува пред ТЕЛК. С Експертно решение № 90326/64/05.04.2022г. на ТЕЛК - Общи заболявания към МБАЛ "Св.Николай Чудотворец" ЕООД, гр.Лом му е определена ТНР 50% за срок от една година. В него е отразено, че "предвид преживяния мозъчен инсулт м.март 2022г. налагащ продължително рехабилитационно лечение, лицето не може да работи ***.". Посочва се, че трудовото му правоотношение е прекратено въз основа на това заключение със Заповед № 90/03.06.2022г. на основание чл.325, т.9 от КТ.

Ищецът счита, че издадената заповед е незаконосъобразна. Сочи, че за да се издаде такава заповед, следва да са налице три кумулативно дадени обстоятелства: да се е разболял и да има решение от компетентен медицински орган /ТЕЛК /, да не може в резултат на това си заболяване да изпълнява трудовите си задължения и да му е предложено от работодателя друга работа, която да е подходяща на здравословното му състояние и той да я е отказал.

Според ищеца са налице само първите две. Твърди, че въпреки наличието на много работни места, предназначени за трудоустроени работници и служители в предприятието, ответникът не му е предложил да заеме такова място. Не е изисквано и мнението на ТЕЛК, издал Експертното решение, какъв вид труд би могъл да изпълнява.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил писмен отговор от страна на ответника "АЕЦ Козлодуй" ЕАД, с който предявените искове се оспорват като неоснователни. Твърди се, че прекратяването на трудовото правоотношение на ищеца е извършено законосъобразно и са спазени двете кумулативни предпоставки за уволнението, предвидени в чл.325 т.9 от КТ - невъзможност на работника или служителя да изпълнява възложената му работа, поради болест, довела до трайна невъзможност, или поради здравни противопоказания, както и липса на друга подходяща за здравословното състояние на работника работа в предприятието.

Пред първоинстанционния съд са събрани писмени и гласни доказателства. Допуснати и изслушани са специализирани съдебни експертизи, чиито заключения са приети от съда.

След като обсъди доказателствата, поотделно и в тяхната пълнота, във връзка с наведените от страните доводи, настоящият съдебен състав приема за установено от фактическа страна следното:

Не се спори, а и от приложения Трудов договор № ***/19.10.2017г. се установява, че страните са били в трудово правоотношение, като ищецът А. А. е бил назначен в ответното дружество „АЕЦ Козлодуй” ЕАД на длъжност „***“ група „Поддръжка и развитие на материалната база“, „Дом на енергетика“, Управление „Администрация и контрол“ на "АЕЦ Козлодуй" ЕАД. По делото е приложено личното трудово досие на ищеца, както и длъжностната характеристика на заеманата от него длъжност.

Трудовото правоотношение е прекратено със Заповед № 90/03.06.2022 г. на изп.директор на "АЕЦ Козлодуй" ЕАД на основание чл.325, ал.1, т.9 КТ - поради невъзможност на А. А. да изпълнява възложената му работа вследствие болест, довела до трайно намалена работоспособност. В заповедта е посочено на ищеца да се изплати обезщетение по чл.222, ал.2 КТ.

Между страните се спори относно наличието на посоченото в заповедта основание за прекратяване на трудовото правоотношение.

Видно от писмо Изх. № 25-241/14.04.2022 г. / Вх. № 1285/19.04.2022 г./ на Регионална здравна инспекция-Монтана, до работодателя „АЕЦ Козлодуй" ЕАД е изпратено Експертно решение № 90326/064/05.04.2022г. на ТЕЛК към МБАЛ-Свети Николай Чудотворец -Лом" ЕООД, гр. Лом, от което е видно, че ищецът е освидетелстван и му е определена 50% ТНР за срок от една година – до 01.04.2023 г. Като водеща диагноза и основно заболяване са посочени: "Последици от мозъчен инфаркт", а като придружаващи заболявания: "Хипертонично сърце без (застойна) сърдечна недостатъчност. Увреждания на междупрешленните дискове в поясния и другите отдели на гръбначния стълб с радикулопатия". В т. 15 са посочени противопоказни условия на труд: „продължително натоварване на гръбначния стълб, тежък физически труд, нощен труд, психическо пренапрежение", а в т. 16 е дадено заключение, че "Предвид преживения исх.моз.инсулт през м.03.2022 г., налагащ продължително рехабилитационно лечение, лицето не може да работи като ***". С писмо изх.№ 05-52-1/11.10.2022 г. на РЗИ Монтана съдът е уведомен,

че сроковете за обжалване на посоченото експертно решение са изтекли и същото е влязло в сила. В потвърждение на горното е изпратено заверено ксерокопие на експертното решение с извършено отбелязване, че е влязло в сила на 18.05.2022 г., ксерокопие от известие за доставяне до работодател и справка за движения на експертно решение от информационна система за контрол на медицинската експертиза.

От приложения Протокол № 76/17/21.04.2022 г. е видно, че е проведено заседание на Лекарската комисия при Служба по трудова медицина на "АЕЦ Козлодуй" ЕАД, на което е обсъдено полученото ЕР на ТЕЛК и е взето решение лицето А. А. да бъде трудоустроено от 21.04.2022 г. до 01.04.2023 г. и да бъде преместено при други условия на труд – без продължително натоварване на гръбначен стълб, тежък физически труд, нощен труд и психическо пренапрежение.

Представени са Заповед № АД—1794/02.07.2019 г. и Заповед № АД-576/02.03.2022 г. на изп.директор на ответното дружество, от които е видно, че в "АЕЦ Козлодуй" ЕАД на основание чл.2, ал.1 от Наредбата за трудоустрояването има назначена комисия по трудоустрояване. Представен е и Списък на работните места и длъжности, определени за заемане от лица с намалена работоспособност в "АЕЦ Козлодуй" ЕАД на основание чл.315 КТ и чл.2 от Наредбата за трудоустрояването и в съответствие с Наредба РД-07-1 от 02.02.2012 г., която е утвърден от изп.директор на 23.02.2022 г.

Към доказателствения материал са приобщени и Правилник за вътрешния трудов ред в "АЕЦ Козлодуй" ЕАД, както и Правилник за работа на комисия по трудоустрояване в "АЕЦ Козлодуй" ЕАД.

От представения Протокол от заседание на комисията по трудоустрояване № АиК-КТ-5/01.06.2022 г., проведено на 27.05.2022 г., е видно, че е взето решение да бъде прекратено трудовото правоотношение на А. А. А.. Изложени са мотиви, че съгласно медицинското заключение в ЕР на ТЕЛК лицето не може да работи като ***, а дружеството не разполага с друга свободна длъжност от Списъка на работните места и длъжности, определени за заемане от лица с намалена работоспособност в "АЕЦ Козлодуй" ЕАД за 2022 г., която да удовлетворява медицинските предписания, образователната и квалификационна степен на служителя.

Въз основа на този протокол и на основание чл.325, ал.1, т.9 КТ е издадена и посочената по-горе в мотивите заповед за прекратяване на трудовото правоотношение с ищеца А. А..

В отговор на изпратено от районния съд искане за представяне на копия от издадени болнични листове на лицето А. А. и копия от платежни документи за изплатените обезщетения за временна неработоспособност след 04.06.2022г., по делото е постъпило писмо от НОИ, в което е отразено, че съгласно наличната към 04.10.2022 г. невалифицирана информация от информационната система на НОИ, се установява, че на това лице не са изплащани парични обезщетения за временна неработоспособност и не са постъпвали документи, относно правото му на такива за посочения период.

От НАП Велико Търново, офис Монтана, е постъпило писмо изх.№ ИТ1-01-88-1/10.10.2022 г., от което е видно, че за периода от 04.09.2021г. до 10.10.2022г. за А. А. А. няма подавани уведомления по чл. 62, ал.5 от КТ за регистриране на сключени, с лицето трудови договори, съгласно приложена заверена разпечатка от информационната система „Справка актуално

състояние на действащи трудови договори за период от 04.09.2022г. до 10.10.2022г.

В съдебно заседание на 26.09.2022 г. районният съд е извършил констатация на трудовата книжка на ищеца А. А. А., според която след датата на прекратяване на трудовото правоотношение с „АЕЦ Козлодуй” ЕАД гр. Козлодуй, същият не е бил в трудови правоотношения и не е сключвал други договори. В представената трудова книжка е отразена дата на постъпване - 01.06.2019г., но не е оформена относно датата на прекратяване. В представената в същото съдебно заседание регистрационна карта на Дирекция "Бюро по труда" на ищеца А. А., е констатирано, че същият се е регистрирал като безработен на 07.07.2022 г.

От приложените по делото Удостоверение рег.№ У-01-581/18.08.2022г., фиш за м.юни 2022 г. и заключението на приетата в първоинстанционното производство съдебно-счетоводна и икономическа експертиза се установява, че БТВ на ищеца за пълен отработен месец преди уволнението е в размер на 1516,98 лв., както и че размерът на изплатеното на ищеца обезщетение по чл.222, ал.2 КТ е 3 033,96 лв.

От изготвената в първоинстанционното производство съдебна експертиза в областта на управление на човешките ресурси, се установява, че през 2022 година Списъкът на работните места и длъжности за заемане от лица с намалена работоспособност включва 216 бр. работни места, което е 5,82% от общия брой работни места и длъжности. Според вещото лице, Списъкът на работните места и длъжности за заемане от лица с намалена работоспособност в „АЕЦ Козлодуй" ЕАД, е съобразен с действащото щатно разписание в дружеството и изискванията на чл.1 от Наредба РД-07-1/02.02.2012 г. В експертизата е посочено, че към момента на прекратяване на трудовото правоотношение е имало длъжности от Списъка на работните места и длъжности за заемане от лица с намалена работоспособност в „АЕЦ Козлодуй" ЕАД, които не са били заети от други трудоустроени лица , а именно: Работник по обслужване на санитарно-пропусков режим, П-ЕП2-Е-ОЕД-ЕТО-ТОК; Монтьор, П-ЕП-2-Р-ИР-ЕО-ЕСО-ЕМА; Монтьор П-ЕП2-Р-ИР-СКУ-ТИА-РА Старши оператор, П-ОСО-БНС; Монтьор, П-ТС; Оператор отоплителни системи, П -ТС Оператор абонатни станции, П -ТС Деловодител, П-ТС; Гл. специалист бизнес планиране и анализи, ИиФ-ДСД-СБКО; Специалист почивно дело, ИиФ-ДСД-СБКО; Администратор-ИиФ-СБКО-ВО; Специалист технически надзор и пожарна безопасност, ИиФ-ЛЗ Специалист обществени поръчки, ПТД-Т-ОП. В експертизата са посочени изискванията за заемане на всяка една от тези свободни позиции и е дадено заключение, че ищецът не отговаря на изискванията за заемане на нито една от тях, както поради медицинските противопоказания, така и поради липсата на образователна степен и квалификация.

По делото е изготвена и допълнителна съдебна експертиза в областта на управление на човешките ресурси, с която е конкретизирано, че определените работни места и длъжности за заемане от лица с намалена работоспособност са 216 броя, от които към датата на освобождаване на ищеца свободни са били 13 -Работник по обслужване на санитарно-пропусков режим; Монтьор; Старши оператор; Оператор отоплителни системи; Оператор абонатни станции; Деловодител; Гл.специалист бизнес планиране и анализи; Специалист почивно дело Администратор; Специалист технически

надзор и пожарна безопасност; Специалист обществени поръчки, като по отношение изискванията за заемане на тези длъжности се прави препращане към предходната съдебна експертиза. Посочено е, че в протокола към отговора на ответника от проведено на 27.05.2022г. заседание на комисията по трудоустрояване, са разгледани 25 човека с постъпили протоколи за трудоустрояване. След направената проверка на лицата, фигуриращи в Списъка, е констатирано, че в експертните решения на ТЕЛК е записано, че лицата могат да изпълняват заеманата длъжност, тъй като отговарят за изискванията за заемането на длъжностите, определени в експертните решения на ТЕЛК.

В допълнителното заключение е отразено, че освен изискването за притежание разрешение за работа с класифицирана информация в медицинските изисквания е записано и да няма противопоказания съгласно Списък на медицинските противопоказания за работа в среда с йонизиращи лъчения към Наредба № 11 на МЗ за здравни норми и изисквания при работа в СИЛ, а за ищеца А. А. изрично в заключението на СТМ АЕЦ Козлодуй от 12.10.2017г. е записано, че може да изпълнява посочената длъжност без среда на йонизиращи лъчения.

Във връзка с това допълнително заключение между страните е възникнал спор дали ищецът може да работи в среда на йонизиращи лъчения.

По делото е представено заключение на Служба "Трудова медицина" на "АЕЦ Козлодуй" ЕАД от 12.10.2017 г., в което е отразено, че въз основа на картата за предварителен медицински преглед лицето А. А. А. може да изпълнява длъжността "Монтьор" без среда на йонизиращи лъчения. От ответника е представено Експертно заключение изх. № РБМО – 03-2045/27.12.2018 г. на НЦРРЗ относно медицинската годност на работещи в среда с йонизиращи лъчения, от което е видно, че в т.1 са вписани имената на А. А. А., срещу които е поставен печат "Непригоден за работа в среда с йонизиращи лъчения". За установяване реда за издаване на тези документи пред районния съд са събрани и гласни доказателства чрез разпит на свидетеля К. С..

При така възприетото от фактическа страна, настоящият съдебен състав прави следните правни изводи:

Фактическият състав на основанията за прекратяване на трудовото правоотношение по чл.325, ал.1, т.9 КТ се състои от три елемента, които трябва да съществуват кумулативно. Първият е невъзможност на работника или служителя да изпълнява възложената му работа поради болест, довела до трайно намалена работоспособност, или по здравни противопоказания. Вторият елемент е заключение на ТЕЛК или НЕЛК, в което фигурира болестта или съответните здравни показания и изрично е посочено, че това състояние поражда невъзможност за работника или служителя да изпълнява точно определена работа по трудовото правоотношение. Третият елемент е липсата на друга подходяща за здравното състояние на работника или служителя работа в предприятието.

Невъзможността за изпълнение на работата е медицински въпрос, произнасянето по който е в професионалната компетентност на ТЕЛК/НЕЛК и е налице в случаите, при които работникът или служителя боледува от болест, която го поставя в състояние на невъзможност да изпълнява точно определена работа по трудово правоотношение. Изводът за наличието на

невъзможност на работника да изпълнява съответната работа може да се направи само чрез извършване на съпоставка между здравословното му състояние и условията, при които изпълнява възложената му работа, като преценката се извършва от ТЕЛК, в чиято компетентност е със заключението по експертното решение да посочи болестта, довела до трайна неработоспособност, и наличието на съответните здравни противопоказания на заболяването във връзка с условията на труд, характерни за заеманата от работника или служителя длъжност. Нормата на чл.325, ал.1, т.9 КТ изрично сочи, че се касае за възложената на работника работа, от което и следва, че ЕР на ТЕЛК трябва да установява, че не може да бъде изпълнявана работата, която действително е възложена, независимо дали се касае за длъжността, посочена в трудовия договор или за друга, която работникът фактически изпълнява, въпреки, че тя не е посочена в трудовия договор.

Настоящият съдебен състав намира, че в случая е доказано наличието на първите два елемента от фактическия състав на уволнителното основание по чл.325, ал.1, т.9 КТ. Представено е влязло в сила ЕР на ТЕЛК, с което е установено заболяване на ищеца А., довело до 50% ТНР за срок от 1 година. В решението са посочени и противопоказни условия на труд както във връзка с общото му заболяване "Последици от мозъчен инфаркт", така и във връзка с придружаващите заболявания, сред които "Увреждания на междупрешленните дискове в поясния и другите отдели на гръбначния стълб с радикулопатия". В ЕР на ТЕЛК изрично е посочено, че това състояние поражда невъзможност за ищеца да изпълнява възложената му работа "Монтьор поддръжка инсталации и оборудване".

Медицинското заключение на ТЕЛК дали конкретно посочената длъжност е противопоказна за здравето на трудоустроения, не може да бъде поставяно на последваща преценка нито от службите по трудова медицина, нито от вещи лица в трудовия спор, тъй като тази преценка /на ТЕЛК, респ.НЕЛК/ не подлежи на инцидентна проверка за правилност от гражданския съд /в този смисъл е и непротиворечивата практика на ВКС – вж напр. Решение № 252 от 21.01.2020 г. на ВКС по гр.д.№ 566/2019 г., IV гр.отд., ГК и др./. Предписанието на здравния орган е задължително, както за работника, така и за работодателя, независимо от това дали последният е участвал в производството по издаване на предписанието. Ето защо и при липсата на данни за оспорване решението на ТЕЛК по реда на Наредбата за трудоустройство /ДВ, бр. 7 от 27.01.1987 г., изм. в ДВ, бр. 111 от 2001 г. /, въззивният съд е отказал да допусне събиране на писмени доказателства и назначаване на съдебно-медицински експертизи в подкрепа на изложените от ищеца твърдения, че не е преживял исхемичен мозъчен инсулт и заключението в ЕР на ТЕЛК не отговаря на действителното му здравословно състояние.

Въззивният съд обаче намира, че не е доказан третия елемент от фактическия състав, а именно - липса на друга подходяща за здравословното състояние на работника или служителя работа в предприятието.

Под "подходяща работа" се разбира свободна щатна длъжност, която съответства на промененото здравно състояние на работника или служителя и на квалификационните изисквания, на които отговаря. Обстоятелството, че тази работа е подходяща за неговото здравно състояние, също трябва да бъде удостоверено от компетентния здравен орган. Този извод следва от

разпоредбата на чл.3, ал.1 от Наредбата за трудоустрояване , според която при спор между предприятието и подлежащия на трудоустрояване работник или служител относно подходяща работа за трудоустрояване въпросът се решава от здравния орган, издал предписанието за трудоустрояване. Такъв спор може да възникне, когато в решението на здравния орган не е посочена подходящата работа за трудоустрояване. Ако в решението на здравния орган е посочена друга подходяща работа, издаденото решение се изпълнява, но страните могат да искат здравният орган да измени или допълни предписанието си. В този смисъл е установената съдебна практика, съдържаща се в Решение № 188 от 23.01.2018 г. по гр. д. № 793/2017 г. на III ГО, Решение № 279 от 27.10.2015 г. по гр. д. № 327/2015 г., IV ГО на ВКС. Следователно преценката коя работа е подходяща за здравето на работника или служителя не може да се извърши едностранно от работодателя. Тази преценка трябва да стане преди прекратяването на трудовото правоотношение, тъй като в разпоредбата на чл.329, ал.1, т.9 КТ изрично се посочва, че прекратяването не се допуска при наличие на друга подходяща работа, която работникът или служителят е съгласен да заеме. Ето защо работодателят трябва първо да уведоми работника или служителя за свободните длъжности и да заяви дали те според него са подходящи или не. След това, ако възникне спор коя е подходящата длъжност, този спор следва да бъде разрешен по реда на чл.3 от Наредбата за трудоустрояване от здравния орган. Когато решението на здравния орган влезе в сила и се установи, че няма друга подходяща работа, ще се е осъществил третият елемент от фактическия състав на чл.329, ал.1, т.9 КТ и прекратяването на трудовото правоотношение би било законно. Ако работодателят направо прекрати трудовото правоотношение, позовавайки се само на своята собствена преценка, третият елемент на фактическия състав не е налице и уволнението е незаконосъобразно. Непълнотата на експертното решение не може да бъде преодоляна в съдебния спор чрез заключение на вещо лице, тъй като липсва предписание на компетентния орган към датата на издаване на заповедта коя от свободните при работодателя длъжности е подходяща или не е подходяща /в този смисъл – Решение № 188 от 23.01.2018 г. на ВКС по гр.д. № 793/2017 г., III гр.отд., ГК; Решение № 188 от 23.01.2018 г. по гр. д. № 793/2017 г., III ГО на ВКС; Решение № 93 от 26.06.2020 г. на ВКС по гр.д.№ 3772/2019 г., III гр.отд., ГК и др. /.

От събраните по делото доказателства се установи, че към момента на прекратяване на трудовото правоотношение на А. А. е имало 13 свободни работни места, включени в изготвения от работодателя Списък на работните места и длъжности, определени за заемане от лица с намалена работоспособност в "АЕЦ Козлодуй" ЕАД за 2022 г. Установи се също, че на заседание на комисията по трудоустрояване при "АЕЦ Козлодуй" е констатирано, че работодателят не разполага със свободна длъжност от Списъка, която да удовлетворява медицинските предписания, образователната и квалификационна степен на служителя и е взето решение за прекратяване на трудовото правоотношение. В Заповед № 90/03.06.2023 г. работодателят се е позовал на това решение на комисията по трудоустрояването като основание за приложение разпоредбата на чл.325, ал.1, т.9 КТ и прекратяване на трудовия.

При тези фактически данни настоящият съдебен състав намира, че

работодателят е извършил едностранна преценка, че свободните длъжности не са подходящи за заемане от ищеца, без да го уведоми, че има свободни длъжности и да му даде възможност за повдигне спор по този въпрос, който да бъде разрешен от компетентния здравен орган. Липсата на предписание на здравния орган към момента на издаване на заповедта относно това дали свободните длъжности да са подходящи за заемане от ищеца води до незаконосъобразност на издадената заповед за уволнение. Както бе посочено, тази непълнота не може да бъде преодоляна в съдебния спор чрез изготвеното заключение на вещо лице, още повече, че в случая се повдига и спор относно възможността на ищеца да работи в среда на йонизиращи лъчения. По този въпрос липсва каквото и да е произнасяне от компетентния орган по смисъла на чл.3 от Наредбата за трудоустрояване, а се прилагат единствено документи, съставени пет години преди уволнението.

В обобщение на изложеното настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение следва да бъде отменено в частта, в която са отхвърлени предявените искове с правно основание чл.344, ал.1, т.1 и т.2 КТ и вместо него следва да бъде постановено друго решение, с което да бъде отменено прекратяването на трудовото правоотношение и ищецът да бъде възстановен на заеманата преди уволнението длъжност.

От събраните доказателства се установи, че БТВ на ищеца за последния пълен отработен месец преди уволнението е в размер на 1516,98 лв. Според направеното уточнение от ищеца с молба вх.№ 3159/15.07.2022 г., исковата му претенция по чл.344, ал.1, т.3 вр. чл.225, ал.1 КТ е за присъждане на обезщетение за оставане на работа, поради уволнението, в размер на 4 007,45 лв. *за периода от 04.06.2022 г. до 06.07.2022 г.* За този период дължимото обезщетение (за един месец и 2 работни дни) е в размер на 1 676,66 лв. В останалата част до пълния предявен размер от 4 007,45 лв. исковата претенция е неоснователна и следва да бъде отхвърлена като такава.

От събраните по делото доказателства се установи, че при прекратяване на трудовото правоотношение на А. А. е изплатено обезщетение по чл.222, ал.2 КТ в размер на 3 033,96 лв. В отговора на исковата молба ответникът е направил възражение за прихващане на основание чл.103 ЗЗД на евентуално дължимото обезщетение по чл.225, ал.1 КТ с изплатеното обезщетение по чл.222, ал.2 КТ.

Обезщетенията по чл.222, ал.1 и ал.2 КТ се дължат само при наличие на законно прекратен трудов договор и покриват обезвреда - оставане на работника или служителя без работа. С оглед съдебното признаване на незаконността на уволнението на ищеца и отмяната на уволнителната заповед, то изплатеното на ищеца обезщетение по чл.222, ал.2 КТ е станало недължимо и подлежи на връщане, защото се дължи само при наличие на законно прекратен трудов договор и защото покрива една и съща обезвреда с тази по иска по чл.225, ал.1 КТ - оставането без работа. От материално правна гледна точка е възможна компенсация между обезщетението, което съдът присъжда по чл.225, ал.1 КТ/за незаконно уволнение/ и обезщетението по чл.222, ал.2 КТ, което се дължи във връзка с уволнението. За да бъде извършено съдебно прихващане между насрещните задължения на страните е необходимо работодателят да направи насрещно искане за прихващане по реда на предявяването на насрещна искова молба или по пътя на възражението и то в предвидения в закона срок по чл.131, ал.1 ГПК - с

отговора на исковата молба (чл.211, ал.1 и чл.131, ал.1, т.5 ГПК).

Както бе посочено, в конкретния случай ответникът с отговора на исковата молба е направил възражение за прихващане на дължимото обезщетение по чл.225, ал.1 КТ с изплатеното на ищеца обезщетение по чл.222, ал.2 КТ, което съдът намира за основателно. Налице са две насрещни изискуеми и ликвидни вземания на страните, които следва да се погасят до размера на по-малкото от тях. Дължимото обезщетение по чл.225, ал.1 КТ за периода от 04.06.2022 г. до 06.07.2022 г. е в размер на 1 676,66 лв. и е по-малко от изплатеното на ищеца и подлежащо на връщане обезщетение по чл.222, ал.2 КТ в размер на 3 033,96 лв., поради което следва да бъде погасено изцяло по силата на съдебното прихващане.

При изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че първоинстанционният съдебен акт следва да бъде отменен в частта, в която предявеният иск с правно основание чл.344, ал.1, т.3 вр. чл.225, ал.1 КТ е отхвърлен до размер от 1 676,66 лв. като неоснователен и вместо него следва да бъде постановено решение, с което до този размер искът да бъде отхвърлен поради погасяване по силата на извършено съдебно прихващане на вземането на ищеца А. А. в размер на 1 676,66 лв., представляващо дължимо обезщетение по чл.225, ал.1 КТ за времето, през което е останал без работа поради уволнението в периода от 04.06.2022 г. до 06.07.2022 г., с насрещно вземане на "АЕЦ Козлодуй" ЕАД в размер на 3 033,96 лв., представляващо недължимо изплатено обезщетение по чл.222, ал.2 КТ.

Първоинстанционното решение следва да бъде потвърдено в частта, в която е отхвърлен като неоснователен предявеният иск с правно основание чл.344, ал.1, т.3 вр. чл.225, ал.1 КТ над размер от 1 676,66 лв. до пълния претендиран размер от 4 007,45 лв., представляващ обезщетение по чл.225, ал.1 КТ за времето, през което е останал без работа поради уволнението в периода от 04.06.2022 г. до 06.07.2022 г.

В частта, в която районният съд се е произнесъл по иск за присъждане на обезщетение по чл.225, ал.1 КТ за периода от 07.07.2022 г. до 04.12.2022 г., първоинстанционното решение следва да бъде обезсилено. С молба вх.№ 3159/15.07.2022 г. ищецът е конкретизирал исковата си претенция като е посочил, че претендира сумата 4 007,45 лв., представляваща обезщетение за времето 04.06.2022 г. – 06.07.2022 г., през което е останал без работа поради уволнението. В хода на съдебното производство тази искова претенция не е изменяна по реда на чл.214 ГПК, поради което в съответствие с принципа на диспозитивното начало съдът дължи произнасяне само в рамките на заявеното, т.е. за посочения период. Извършеното от районния съд произнасяне за период, който не е обхванат от исковата претенция, е процесуално недопустимо.

По разноските:

С оглед изхода на спора и на основание чл.78, ал.1 ГПК на ищеца следва да бъдат присъдени направените пред двете съдебни инстанции разноски за адвокатска защита съразмерно с уважената част от исковете. От представените договори за правна защита и съдействие е видно, че пред първата инстанция е договорено и изплатено адвокатско възнаграждение в размер на 700,00 лв., а пред въззивната инстанция – в размер на 1 000,00 лв. Нито в представения пред районния съд, нито в представения пред въззивната инстанция договор за правна защита и съдействие е посочено каква част от

посочените възнаграждения е договорена за всеки от трите обективно съединени иска. Ето защо съдът приема, че пред районния съд за всеки от исковете възнаграждението е в размер на 233,33 лв., а пред въззивната инстанция – 333,33 лв. С оглед изхода от спора ищецът има право на разноски за всеки от уважените искове по чл.344, ал.1, т.1 и т.2 КТ в пълен размер от по 233,33 лв. за първата инстанция, т.е. общо 466,66 лв. и по 333,33 лв. за втората инстанция, т.е. общо 666,66 лв. При това положение ответникът следва да бъде осъден да му заплати разноски за адвокатско възнаграждение за двете инстанции в общ размер от 1 133,32 лв., съразмерно с уважената част от исковете. На ищеца не се дължат разноски за отхвърления иск с правно основание чл.344, ал.1, т.3 КТ.

На основание чл.78, ал.3 вр. ал.8 ГПК на ответника се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение съразмерно с отхвърлената част от исковите претенции. Първоинстанционният съд е осъдил ищеца А. да заплати на "АЕЦ Козлодуй" ЕАД разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 300,00 лв. Предвид уважаването на две от исковите претенции, настоящият съдебен състав намира, че първоинстанционното решение следва да бъде отменено в частта, в която на ответника е присъдено юрисконсултско възнаграждение над размер от 100,00 лв. до присъдения размер от 300,00 лв. За настоящата инстанция на въззиваемия ответник също следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 лв., съразмерно с отхвърлената част от исковите претенции.

С обжалваното решение А. А. е осъден да заплати на РС-Козлодуй държавна такса в размер на 161,90 лв. и 600,00 лв. – направени разноски за експертизи.

Решението е незаконосъобразно и следва да бъде отменено изцяло в частта, в която ищецът е осъден да заплати разноски за държавна такса, тъй като е освободен от такава по силата на чл.83, ал.1, т.1 ГПК. Работодателят-ответник дължи заплащане на държавна такса по сметка на ОС-Враца от общо 100,00 лв. - по 50,00 лв. за всеки от двата уважени неоченьими иска по чл.344, ал.1, т.1 и т.2 КТ /размерът е преценен от съда съобразно обема и сложността на делото/.

Що се касае до направените в първоинстанционното производство разноски за експертизи от общо 600,00 лв., въззивният съд намира, че в тежест на ищеца следва да останат само разноски до размер от 200,00 лв., съразмерно с отхвърлената част от исковите претенции, а останалите 400,00 лв. следва да бъдат заплатени от ответника, съразмерно с уважената част от исковите претенции.

Водим от горното, Врачанският окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 63/12.03.2023 г. по гр.д.№ 761/2022 г. по описа на Районен съд-Козлодуй **В ЧАСТТА**, в която са отхвърлени предявените от А. А. А. против "АЕЦ Козлодуй" ЕАД иск с правно основание чл.344, ал.1, т.1 КТ – за признаване за незаконно уволнението и отмяна като незаконосъобразна на Заповед № 90/03.06.2022 г. на изп.директор на „АЕЦ

Козлодуй" ЕАД, с която на основание чл.325, ал.1, т.9 КТ е прекратено трудовото правоотношение между страните, и иск с правно основание чл.344, ал.1, т.2 КТ – за възстановяване на ищеца на заеманата преди уволнението длъжност; **В ЧАСТТА**, в която е отхвърлен *като неоснователен* иска с правно основание чл.344, ал.1, т.1 вр. чл.225, ал.1 КТ до размер на сумата 1 676,66 лв., представляваща обезщетение за времето, през което А. А. е останал без работа поради уволнението в периода от 04.06.2022 г. до 06.07.2022 г.; **В ЧАСТТА**, в която А. А. А. е осъден да заплати на "АЕЦ Козлодуй" ЕАД разноски за юрисконсултско възнаграждение над размер от 100,00 лв. до присъдения размер от 300,00 лв., както и В ЧАСТТА, в която А. А. А. е осъден да заплати на Районен съд-Козлодуй държавна такса в размер на 161,90 лв. и разноски за експертизи над размер от 200,00 лв. до присъдения размер от 600,00 лв., като вместо това **ПОСТАНОВЯВА:**

ПРИЗНАВА за незаконно уволнението и **ОТМЕНЯ** като незаконосъобразна Заповед № 90/03.06.2022 г. на изп.директор на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД, с която на основание чл.325, ал.1, т.9 КТ е прекратено трудовото правоотношение с А. А. А., ЕГН *****.

ВЪЗСТАНОВЯВА А. А. А., ЕГН *****, на заеманата преди уволнението длъжност „***“, група „Поддръжка и развитие на материалната база“, „Дом на енергетика“, Управление „Администрация и контрол“ на "АЕЦ Козлодуй" ЕАД.

ОТХВЪРЛЯ предявеният иск с правно основание чл.344, ал.1, т.1 КТ до размер от сумата 1 676,66 лв., представляваща дължимо обезщетение по чл.225, ал.1 КТ за времето, през което А. А. А. е останал без работа поради уволнението в периода от 04.06.2022 г. до 06.07.2022 г., *поради погасяване на вземането чрез извършено съдебно прихващане* с насрещно вземане на "АЕЦ Козлодуй" ЕАД в размер на 3 033,96 лв., представляващо недължимо изплатено обезщетение по чл.222, ал.2 КТ.

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 63/12.03.2023 г. по гр.д.№ 761/2022 г. по описа на Районен съд-Козлодуй В ЧАСТТА, в която е отхвърлен *като неоснователен* предявеният от А. А. А. против "АЕЦ Козлодуй" ЕАД иск с правно основание чл.344, ал.1, т.3 КТ за сумата над 1 676,66 лв. до пълния предявен размер от 4 007,45 лв., представляваща дължимо обезщетение по чл.225, ал.1 КТ за времето, през което ищецът е останал без работа поради уволнението в периода от 04.06.2022 г. до 06.07.2022 г. .

ОБЕЗСИЛВА като недопустимо Решение № 63/12.03.2023 г. по гр.д. № 761/2022 г. по описа на Районен съд-Козлодуй В ЧАСТТА, в която първоинстанционният съд се е произнесъл по иск с правно основание чл.344, ал.1, т.3 КТ за присъждане на обезщетение по чл.225, ал.1 КТ за периода от 07.07.2022 г. до 04.12.2022 г.

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 63/12.03.2023 г. по гр.д.№ 761/2022 г. по описа на Районен съд-Козлодуй В ЧАСТТА, в която А. А. А. е осъден да заплати на "АЕЦ Козлодуй" ЕАД юрисконсултско възнаграждение до размер от 100,00 лв., както и В ЧАСТТА, в която А. А. А. е осъден да заплати в полза на Районен съд-Козлодуй разноски за експертизи до размер от 200,00 лв.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 ГПК АЕЦ Козлодуй" ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.Козлодуй, ДА ЗАПЛАТИ на А. А. А., ЕГН *****, с адрес: ***, сумата 1 133,32 лв., представляваща направени пред двете съдебни инстанции разноски за адвокатско

възнаграждение съразмерно с уважената част от исковете.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.3 вр. ал.8 ГПК А. А. А., ЕГН *****, с адрес: ***, ДА ЗАПЛАТИ на АЕЦ Козлодуй” ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.Козлодуй, юрисконсултско възнаграждение за въззивната инстанция в размер на 100,00 лв. съразмерно с отхвърлената част от исковете.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.6 ГПК АЕЦ Козлодуй” ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.Козлодуй, ДА ЗАПЛАТИ в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Окръжен съд-Враца държавна такса в общ размер от 100,00 лв., както и по сметка на Районен съд-Козлодуй разноси за експертизи в размер на 400,00 лв. съразмерно с уважената част от исковите претенции.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС на РБ в едномесечен срок от връчването на преписи от същото на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____